



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2254/2023
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Мирковић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Нада Пурић“, Ваљево, коју заступа Заједничко правобранилаштво Града Ваљева и Општина Лајковац, Љиг и Осечина, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 796/23 од 01.03.2023. године, у седници одржаној 25.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 796/23 од 01.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 796/23 од 01.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 679/21 од 09.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужена обавезана да тужили на име накнаде штете због исплаћене умањене зараде за период од 21.12.2018. године до 21.02.2021. године исплати укупно 172.607,00 динара у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе одређени у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужили накнади трошкове парничног поступка од 87.252,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 796/23 од 01.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о испуњености услова за изјављивање посебне ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној. Наиме, предмет спора у овом случају је потраживање тужиле за накнаду зараде у висини од 10% за додатни рад и подршку са учеником који наставу похађа по ИОП програму. Нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, налазећи да тужилци припада наведено увећање за период од децембра 2018. године закључно са фебруаром 2021. године, сагласно тада важећем члану 3. став 1. тачка 4 Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/2001... 58/2014) према коме право на увећање зараде за 10% (поред запослених у посебним школама за децу ометену у развоју) имају и наставници одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи, а који са њима раде. Имајући у виду да питање права на увећање зараде наставницима одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи као и примена наведене Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама није спорна у судској пракси нити захтева ново тумачење права, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд налази да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев у овој врсти спорова односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 21.12.2021. године, а поднеском од 26.09.2022. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 172.607,00 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић